

Publicerad 2011-12-26 20:37 av LittleMissObvious

En flicka jag en gång kände

En flicka jag en gång kände

Hon talade om lycka,
hon talade om kärlek.

Hon sa till mig att allt var vackert,
att man skulle vara lycklig,
att livet var för kort för att slösas bort på sorger.

Men flickans hopp försvann.
För många av hennes drömmar hade blivit krossade,

Slagna
i bitar,
många bitar.

Hon sjunk längre och längre ner,
ner mot botten

Där allt var
Tomt...

Utan möjlighet att ta sig upp

Ett skrik
Kallt...
Tomt...

Inget...

Hon var önskad,
hon var utan räddning
Dömd av den hårdaste domaren som går att finna,

Sig själv

Att leva sitt liv i mörker,
i smärta och lidande...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren LittleMissObvious med Poeter.se id #40115 innehar upphovsrätten